

BİRİSİ VAR KARŞIMDA

Birisi var karşımda, arkasında tahta, elinde kalemi olan... Benimle konuşuyor, bana anlatıyor. Yorulmuyor, şikâyet etmiyor. Gözlerinde hep bir ışık var, sanki hiç kaybolmayacak... Cehaletle savaşın lideri o, biz ise askerleri... Hep devam ediyor savaşı, sonu gelmeyen yollar gibi...

Gözlerini okuyorum sayfalarca “siz” diyor, “Sizler kurtaracaksınız geleceği. Siz yücelteceksiniz. Hâkim olacaksınız dünyaya, herkesin dilinde sizin başarılarınız, sizin adınız olacak. Dünyaya kazandırılmış iyi bir insan olacaksınız. Sizi ben bileceğim, bir de aileniz bilecek. Ve bir gün adınızı duyduğumda gururla övüneceğim sizlerle. Lâkin ilk önce kendiniz için yapın, geleceğiniz ve hayatınız için. Hayat güzel bir hikâye... Sayfalarını sizin dolduracağınız, altına imzanızı atacağınız. İlk önce siz bilin kendinizi, hedefinizi bilin, durak noktanızı bilin. Kaleminiz eksik olmasın elinizden, düşünceleriniz hiç bitmesin. Sakın tükenmeyin. Yüklemleri olmayan birer cümle gibisiniz, yapabileceklerinizin sonu yok.” diyordu.

Birisi var karşımda, dudakları ahenk içinde, kelimeler dans ediyor onunla. Bana bakıyor, sıcacık oluyor içim. “Ödeyeceğim, sizin ve ailemin hakkını ödeyeceğim.” diyorum.

Her gün yeni bir güneş doğuyor kapıdan, karşıma geçip parlıyor. Mest oluyorum aydınlığına, sıcaklığına. Herkesin çıkmazı var hayatta, her çıkmaza yol oluyor. Karanlıkta bırakmıyor kimseyi, müsaade etmiyor. İşte o var karşımda, bana anlam katan, beni bana ulaştıran...

Her öğretmen biraz da çocuk aslında, her yaşında... Elllerinde her daim güzelleştirdikleri, içini doldurdıkları, renk verdikleri oyun hamurları ile. Onlar çocuk aslında karmakarışık renklere sahip, hiçbirisi birbirine benzemeyen, sadece ait oldukları yeri tamamlayan yapbozları ile. Çocuk, yetişkin ve yaşlı, aslında onlar her yaştan... Onlar birer yetişkin, hayata amaç katmak, her genci kurtarmak, birer insan yapmak isteyen... Onlar birer yaşlı, hayattan ders çıkarmış, yanlış ve doğruyu bilen.

Diyorum ya size birisi var karşımda dilinde fikirleri, elinde kalemi olan... Bana bakıyor “Karanlığa düştün mü? Korkma. Her daim ben varım yanında. Işığımı veriyorum sana. Bir gün yok muyum? Yine de korkma. Işığımı vermiştim ben sana, ümitlerimi vermiştim, geleceğini. Hani seninle övünmek istediğimi söylemiştim, ne getirdin bana? Bize bu hakkı tanıyacak mısın?” diyor.

Getireceğim, size başarılarımı ve adımları getireceğim. Ve o gün şükredeceğim size... Umut olduğunuz, fikirlerime sahip çıktığınız, beni dünyaya kazandırılmış bir insan yaptığınız için size şükredeceğim.

Öğretmenim var karşımda, her zaman için ruhumu ve aklımı doyuran. Bakıyorum ona, aklımda ve gönlümde şu cümleler: “Sen iyi ki varsın. Beni eğitiyor ve öğretiyorsun. Acılarımı ve kederlerimi sarıyor, kucak açıyorsun. Sen iyi ki beni anlıyorsun. Hayatımı kurmaya hazırım ben, okumaya, çalışmaya hazırım. Sen bana bu umudu hep veriyorsun. Sen iyi ki hiç sönmeyen ışığım oluyorsun.”

Fehime YILDIZ

Prof. Dr. Saime İnal Savi Sosyal Bilimler Lisesi

9/B 296